

ХРОНИКА И БИБЛИОГРАФИЈА

УДК 929 Бонаца Серђо

СЕРЂО БОНАЦА (26. X 1938 – 5. III 2021)

Пре извесног времена преминуо је проф. др Серђо Бонаца, један од значајнијих италијанских слависта, из генерације која је дала велики допринос развоју славистике 60-тих/70-тих година XX века у Италији озбиљним проучавањем словенске филологије, која је тада била у пуном развоју, оснивањем лектората и катедара не само на великим већ и на малим факултетима, од Напуља до Вероне, неговањем новог наставног кадра, покретањем научних часописа и организовањем свеукупног рада на овом предмету. Од 1992. био је представник Италије у Међународној комисији за историју славистике при Међународном конгресу слависта, а од 2011. до 2016. њен председник.

Рођен је у Долини код Трста 26. октобра 1938. године, у коме се школовао (основну школу је похађао на словеначком језику); матурирао је у Државном техничком заводу; неко време био је професор у Техничкој школи у Болцану. Његова даља интересовања су се све више окретала према књижевности и према славистици. Похађао је летње школе језика, уписао се 1965. на студије упоредне славистике у Моски, а студије страних језика и књижевности завршио је на универзитету у Венецији 1970. Даља интересовања одвела су га на студије славистике на Бечком универзитету, на коме је и докторирао 1977. године.

Као професор славистике, универзитетску каријеру започео је 1979. године на Напуљском универзитету, са кога је после пет година прешао на Универзитет у Верони, потом на Универзитет у Удинама, на коме је биран за првог редовног професора словенистике у Италији. Од 1990. до пензионисања 2010. био је професор на Универзитету у Верони.

Истраживачки рад коме се посветио на извору славистичких сазнања у Бечу усмерио га је на славистику, на Јужну славистику (Ћирило и Методије; глагољски рукописи; *Le letteratura slave e cultura italiana*, *Словенске књижевности и италијанска култура* и др), на Јернеја Копитара, о коме је објавио монографију *Bartholomeus Kopitar, Italien und der Vatikan*,

Geschichte, Kultur und Geisteswelt der Slowenen (Бартоломеј Којићар, Италија и Ватикан, Култура и дух Словена) на немачком језику 1980. године у Минхену, на србистику и на компаративистичке теме. Посебно се бавио Доситејем Обрадовићем и периодом стварања и рада Вука Караџића и Јернеја Копитара. Често је боравио у Бечу, нарочито у последњем периоду, посвећен истраживањима грађе у Бечком архиву која се односила на ове личности, а која је донела низ значајних открића о двојници српских писаца.

Доситеј Обрадовић и његова књижевна појава дуго су били у средишту Бонацине пажње и осим значајног прилога *Доситеј Обрадовић и италијанска култура* (1989), у науци је био веома запажен његов рад *Доситеј Обрадовић у зависима пољације у бечким архивима* (2008), заснован на богатим и до сада неистраженим архивским изворима, саопштен на Међународном научном састанку слависта у Вукове дане у Београду 2008. године. Са подједнаком пажњом проучавао је дело и деловање Вука Караџића, писао је о познавању Вука у Италији, у раду *Рецепција Вука С. Караџића у Италији* поднетом на скупу посвећеном 200. годишњици његовог рођења, у Београду 1987. и у низу других прилога који су осветљавали везе између Вука и Копитара. Писао је: о Џиву Гундулићу у италијанској науци о књижевности – *Ivan Gundulić nella scienza letteraria italiana (Иван Гундулић у италијанској науци о књижевности)* 1996; о заинтересованости Николе Томазеа за српску књижевност – *Никола Томазео истраживач српске књижевности* (2002); о преписци између Лукијана Мушицког и Јернеја Копитара – *Тилологија и културна функција ирелијске Мушицки – Којићар* (2009); о немачком преводу Зелићевог мемоарског списка – *Немачки превод Житија Герасима Зелића* (2010) и др.

Серђо Бонаца је више пута боравио у Београду на усавршавањима; учествовао је на научним скуповима у Српској академији наука и уметности (о Јакобу Гриму, Вуку Караџићу, Џиву Гундулићу), на низу научних састанака слависта у Вукове дане, на којима је подносио запажене реферате. Био је пријатељ српске славистике и српских колега и подршка на међународним скуповима нашој науци у Братислави, у Бону, у Ханбургу, у Триру.

Преминуо је у Бечу 5. марта 2021. године.

Злата Д. Бојовић*

Српска академија наука и уметности
Одељење језика и књижевности
Кнеза Михаила 35
11000 Београд

*bojoviczlata@gmail.com